

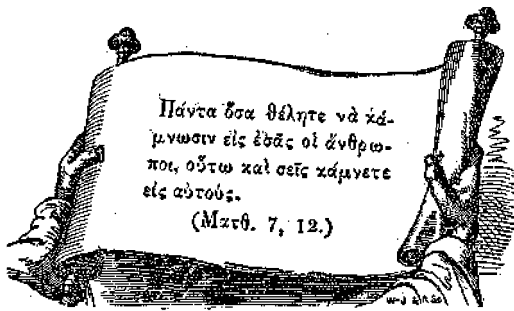

«τῶν τούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ 2^ο ΕΤ
ΑΡΙΘ. 70.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1873.

Τιμή ἔτησία, Ἀθηνῶν λ. 50
" " Ἐπαρχιῶν " 60
" " Τουρκίας δρ. 1,00

ΤΑ ΧΑΡΟΠΟΙΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.

Ὁ Μονογενὴς καὶ ἀγαπητὸς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἀφήσας τὴν ἐν τοῖς οὐρανοῖς δόξαν Αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τοῦτον τὸν ἀμαρτωλῶν ἡμῶν κόσμον διὰ νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἐκ τῆς κατάρσεως τοῦ νόμου, τούτέστιν, ἀπὸ τὸν αἰώνιον θάνατον καὶ νὰ μᾶς κάμῃ τέκνα τοῦ Θεοῦ. Ταῦτα τῶν ὄντων εἶναι μεγάλης χαρᾶς εὐαγγέλια. Οἱ ἄγγελοι πρὸς θεολογίαν τοῦ ἐνδόξου τούτου γεγονότος ἔψαλλον χαροποιῶδες ὕμνον, καὶ ἡμεῖς βεβαίως, διὰ τῶν ὁποίων τὴν σωτηρίαν ἦλθεν ὁ Σωτὴρ, πρέπει νὰ χαιρώμεθα καὶ νὰ ἀγαλλώμεθα. Ὅποια θαυμαστὴ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ταύτης, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι, Θεὸς ἀγάπης. Οὗτος ἐξαπέστειλεν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ διὰ νὰ ὑποφέρῃ καὶ ν' ἀποθῆνῃ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἡμῶν καὶ μάλιστα ἐνφ' ἀλόμῃ ἡμεῖς ἔχθροὶ αὐτοῦ καὶ ἀποστᾶται. Ἐὰν ὁ Θεὸς ἔπρατε τοῦτο ὑπὲρ τῶν πιστῶν δούλων Αὐτοῦ, καὶ βεβαίως ἔπρατε νὰ θαυμάσωμεν διὰ τὴν ἀγαθότητα Αὐτοῦ· ἀλλ' ἔσαν ἐνθουσιώμεθα τοῦτο, δη. ἐνφ' ἡμεῖς εἶ ἔχθροὶ αὐτοῦ, ἔ Χριστὸς ἐγεννήθη, ὑπέφερε καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, πρέπει νὰ συνασθανώμεθα ὅτι ἡ ἀγάπη αὐτῆ εἶναι ἔτι ἀγάπη ἀνθρώπου, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ.

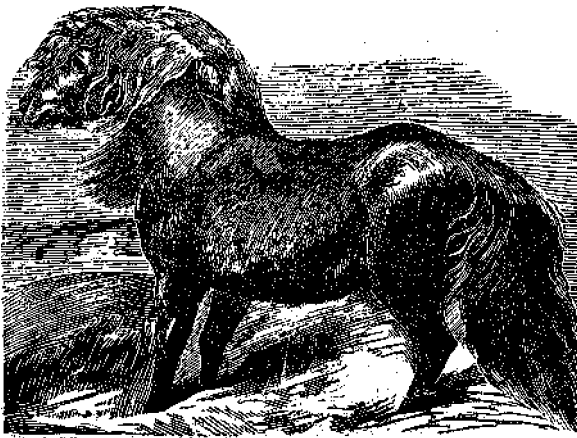
ΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑΙ.

Ἡ πρόνοια καὶ ἡ πανσοφία τοῦ Θεοῦ εἶναι θαυμάσιος τόσον εἰς τὰ μεγάλα, ὅσον καὶ εἰς τὰ μικρὰ ζῶα. Ἰδέτε, φίλοι μου, τί κάμνει ἡ μέλισσα. Νομίζετε ὅτι συνάξει μέλι διὰ νὰ τρέφῃται καθ' ἑκάστην; Ὅχι· φωνάζει αὐτῇ, τὴν ὁποίαν ἀδικεῖται νομίζοντας ὅτι κάμνει οὕτως· «Ἐγὼ κάμνω τὴν προμήθειάν μου διὰ τὸν χειμῶνα, ὅτε τὰ δένδρα θὰ χάσωσι τὰ φύλλα των, καὶ ἡ γῆ θὰ καλυφθῇ ὑπὸ πάγου.» Ναι, φίλοι μου, τοῦτο ἀκριβῶς κάμνει ἡ μέλισσα. Ἐκ τῶν ἀνθέων συνάξει μέλι καὶ κηρίον, καὶ τὸ μὲν μέλι θέτει εἰς τὸν στομάχόν της, τὸ δὲ κηρίον κολλᾷ εἰς τοὺς πόδας της!

Μέγα καλῆτιον πρὸς τὸν πῖτον στενὸν, τίθεται ἀντιτρόφος χαμαὶ, ἀφίνεται δὲ μικρὰ τρέπα διὰ τῆς ὁποίας ἐμβαινοσθγαίνουσι αἱ μέλισσαι· τοῦτο κλεῖται κυψέλη. Ἄν οἱ ἄνθρωποι δὲν τῆς κατασκευάσουν κυψέλην, εὕρισκει αὐτῇ χαμμίαν βράχια βράχου, ἢ κούφωμα δένδρου καὶ ἐκεῖ κάμνει τὴν φωλεάν της, ὅπου διὰ τοῦ κηρίου κατασκευάζει μικρὰς θέσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐναποταμιεύει τὸ μέλι της.

Ἡ μέλισσα, φίλοι μου, δὲν γνωρίζει οὔτε τὴν ἀμέλειαν, οὔτε τὴν παρακοήν. οὔτε τὴν δακνηράν· ἂν δὲ κήμια φανῇ τοιαύτη ἀμέσως ἐξορίζεται τῆς κυψέλης ἢ καὶ φονεύεται. Αἱ μέλισσαι ἐκπληροῦσι πιστῶς τὸ καθήκον των, τὸ ἰσχυρὸν ὁ Θεὸς ἐδίδασκεν εἰς αὐτάς, καὶ ὁ Θεὸς τὰς τρέφει. Ἄν λοιπὸν ὁ Θεὸς τρέφῃ τὰς μέλισσας, πόσον μᾶλλον δὲν θὰ τρέφῃ καὶ προστατεύσῃ ἡμᾶς—τὰ τελειότερα τῶν δημιουργημάτων τῶν ὄντων, ἐκτελούμεν προθύμως καὶ πιστῶς τὰ καθήκοντα ἡμῶν;

K. S. K.

Ο ΙΠΠΟΣ ΤΩ ΣΕΝΤΑΝΤΙΚΩΝ ΝΗΣΩΝ.

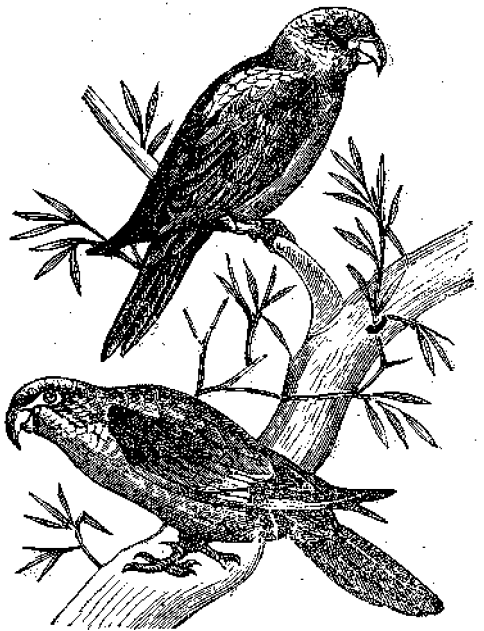
Διάφορα εἶδη ἡμιαιρίων ἵππων εὐρίσκονται ἀκόμη εἰς τὰς νήσους τῆς Μεγάλης Βρετανίας· ἐκ τῶν ὁμοίων τὸ γνωστότατον εἶναι ὁ καλούμενος Σελτικὸς ἵππος.

Τὸ παράδειγμα καὶ ζωηρὸν τοῦτο μικρὸν ζῶον εὐρίσκεται εἰς τὰς νήσους τὰς κειμένας πρὸς τὴν βόρειον ἄκρην τῆς Σκωτίας· ἵππου περιπλανᾶται εἰς ἀγρίαν κατὰστασιν, καὶ ὁ τυχὼν δύναται νὰ τὸ μεταχειρισθῇ, ἂν ἡμπορέσῃ νὰ τὸ συλλάβῃ. Καίτοι τὸ μέγεθος αὐτοῦ εἶναι μικρὸν, ἔχει ὅμως μόνον τριῶν περίπου ποδῶν μολοντοῦτο ἔχει θαυμαστὴν δύναμιν καὶ τρέχει εὐκόλως φέρων ἐπὶ τῆς βράχειός του ἄνθρωπον μετρίου βάρους.

Λέγεται δὲ ἐν τῶν μικρῶν τούτων ζῶων ἔφερον ἄνθρωπον. Ζωγίζοντα 60 διὰ ἡμέρας, εἰς μίαν ἡμέραν τετρασπράκοντα μιλίων διάστημα. Ἡ μὲν κεφαλὴ τοῦ μικροῦ τούτου ἵππου, εἶναι μικρά, ὁ δὲ λαμῶς εἶναι βραχὺς· καὶ καλῶς μεμροφωμένους καὶ κεκαλυμμένους ὑπὸ δασείας καὶ πυκνῆς χαιτῆς ἔχει πίπτει βοστρυχηδὸν σχεδὸν ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Πολλάκις εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ Σκωτίαν βλέπει τις ζεύγη, ἐκ τούτων τῶν ζωηρῶν μικρῶν ζῶων, σφύροντα μικρὰς ἀμάξας εὐγενῶν κυριῶν, καὶ ἐκτελοῦντα θαυμασίως καὶ λαμπρῶς τὸ καθήκον των καὶ, προσέτι, παριστάνοντα ὠραίον καὶ ἐλλυρικὸν θέαμα.

ΘΑΥΜΑΣΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΠΙΚῆ Σ ΑΓΑΓΗΣ.

Παιδίον τι εἰς τὴν Κίναν, τὴν ἠλικίαν διαστῆς, ἔδωκεν ἰσχυρὸν δαῖμα οὐκ ἰσχυρῆς ἀγάπης, τὸ ἐφεξῆς. Οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἦσαν τόσον πτωχοὶ, ὥστε δὲν εἶχον ν' ἀγοράσωσιν ἓνα κωμωπολόγον. Ὁ δυστυχὴς παῖς ἐπροσπάθησε κατὰ διαφόρους τρόπους νὰ ὑπερασπισθῇ τοὺς γεννήτορας αὐτοῦ ἀπὸ τὰ ἀλλεῖνα κεντήματα τῶν ἐντόμων τούτων, πλὴν εἰς μάτην. Τελευταῖον, τοῦ ἤλθεν εἰς τὸν νοῦν ἡ μέθοδος αὕτη. Ἀφοῦ ἐπλαγίασαν οἱ γονεῖς του, ἐκάθισε πλησίον τῆς κλίνης, ἐξεδύθη ἕως τὴν μέσην, καὶ ἀφῆκε τοὺς κώνωπας νὰ καθίζωαι ἐπάνω του, χωρὶς νὰ τοὺς ἀφῆκῃ. «Ὅταν χορταίωσι» εἶπεν, «ἀπὸ τὸ αἷμά μου, θέλουσι παύσαι τοῦ νὰ ἐνοχλῶσι τοὺς γονεῖς μου.» Τόσον μεγάλη θυσίας ἡμπορεῖ νὰ κάμνῃ ἡ ἀληθὴς φιλοστοργία!

Ο ΨΙΤΤΑΚΟΣ (παπαγάλος.)

Εἰς τὸ πολυάριθμον γένος τῶν ψιττακῶν ὑπάγονται διάφορα εἶδη πτηνῶν, μὴ ὑπαρχόντων εἰς τὴν Εὐρώπην· τὰ κυριώτερα εἶδη τῶν ψιττακῶν εἶναι τὰ ἑξῆς· ὁ φαιδὸς ψιττακός, ὁ πράσινος, ἢ ψιττάκη, ὁ δολιχόουρος ψιττακός, καὶ ὁ κατακόης. Τὰ δύο τελευταῖα εἶδη εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἀμερικὴν· ὁ δολιχόουρος εἶναι ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν λαμπρότητα τῶν πτερῶν του· ὡς δὲ ὁ κατακόης, οὕτω καὶ ὁ δολιχόουρος στερεῖται φωνῆς γλυκείας καὶ δὲν ὀμιλεῖ. Ὁ φαιδὸς ψιττακός καὶ ὁ πράσινος ὄντες νοσημονέστατοι πάντων, ὀμιλοῦσι κάλλιστα. Ἡ ψιττάκη μικροτέρα

οὐσα, ἔχει ὠραία πικρὰ πρῶσινα· ἡ φωνὴ αὐτῆς εἶναι διαπεραστική καὶ ἀγρή· λέγουσιν, ὅτι ὁ ψιττακὸς ζῆ σχεδὸν ἕνα αἰῶνα, τρεφόμενος μὲ πόκκου; καὶ ὀπωρικά.

Ο ΚΙΜΩΝ

καὶ ἡ ἐλευθεριότης αὐτοῦ.

Ὁ Κίμων, ἦτο υἱὸς τοῦ στρατηγοῦ Μιλτιάδου, ὁ ὁποῖος, καθὼς ἀνεγνώσαμεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν, ἐνίκησε τοὺς Πέρσας εἰς τὸν Μαραθῶνα.

Καὶ ὁ Κίμων ἦτο καλὸς στρατηγός, νικήσας καὶ αὐτὸς τοὺς Πέρσας εἰς πολλὰ μέρη. Ἐπειδὴ δ' ἀπὸ τοῦ πολέμου εἶχαν ἀποκτήσει ἀρκυτά χρήματα, μετεχειρίζετο αὐτὰ ὄχι διὰ τὰ εὐχαριστῆ τὰς δόξεις καὶ ἐπιθυμίας τῶ, ἀλλὰ δι' ἔργα γενικῆς ὠφελείας.

Ὁ Κίμων εἶχε ἐλευθέρους τοὺς κήπους καὶ τὰ ὑποστατικά του, διὰ τὰ ἐμβάζειν εἰς αὐτοὺς οἱ πτωχοὶ πολῖται καὶ τὰ τρώγουν ὀπωρικά, καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἐδίδον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀπλοῦν γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπροσάλει, ὄχι τοὺς πλουσίους, ἀλλὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ τοὺς πεινῶντας.

Ὁσάκις ὁ Κίμων ἐξήρχετο εἰς τὰς ὁδοὺς, τὸν παρεκολούθει εἰς ὑπηρετῆς, φέρων ἕν δέμα φορεμάτων, ἅμα δὲ ὁ Κίμων ἐβλεπε κανένα πτωχὸν βραχένδυτον τὸν ἐπέδου μὲ κέκ φορέματα.

Διηγούνηται μάλιστα, ὅτι μίαν ἡμέραν εἶδε πτωχὸν γέροντα ἀσπρομάλην καὶ ἀσπρογένειον, φοροῦντα κατὰ τετραγώνια φορέματα καὶ τρέμοντα ἐκ τοῦ φόχου.

Ὁ Κίμων τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπειδὴ δὲν εἶχε παρὰ λαβεῖ μισθὸν τοῦ ὑπηρέτην του, ἔδωκε πρὸς τὸν βραχένδυτον γέροντα τὸ ἐπανοφώριόν του, αὐτὸς δ' ὁ πῆγεν εἰς τὴν οἰκίαν του χωρὶς ἐπανοφώριον καὶ τρέμων ἐκ τοῦ φόχου, ἀλλ' ἦτον εὐχαριστημένος διότι ἔπραξε μίαν γενναίαν πράξιν.

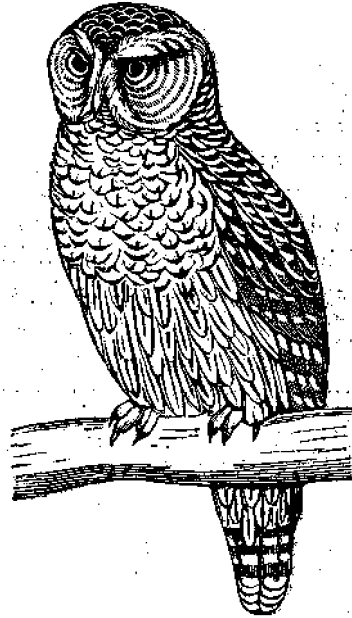
Καὶ πραγματικῶς, δὲν ἔχετε ἰδεῖν μικροὶ μου ἀναγνώσται, πόσον εὐχαριστεῖται ὁ ἄνθρωπος, ὅταν κάμνη τὸ καλόν. Αἰσθάνεται εἰς τὴν ψυχὴν γλυκὸν εὐχαριστήσεως αἶσθημα, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως εὐχαριστούσης αὐτὸν διότι ἔπραξε τὸ κατῆχόν του.

Φαντάσθητε περιπλέον τὴν πρὸς τὸν εὐεργέτην ἐγνωμοσύνην τοῦ εὐεργετουμένου, φαντάσθητε δόκλον περὶ ὧσαν οἰκογένειαν τὰ εὐλογῆ ἐκείνου ὁ ὁποῖος κατέπαυσε τὴν πεινὰν τῆς, καὶ θέλει ἐνωσῆσαι πόσον ὠραῖον πρᾶγμα εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη, ἀλλὰ διδομένη, καθὼς καὶ σὺ εἶπες, ὅπου πρέπει, καὶ ὄχι τυχαίως.

Ἐκτὸς τούτου, εἴμεθα ἄνθρωποι καὶ ὑποκαίμεθα

εἰς διαφορὰς περιπετείας τῆς τύχης. Ὁ σήμερον πλοῦσιος αὔριον γίνεται πτωχός, καὶ ὁ σήμερον πτωχός αὔριον γίνεται πλοῦσιος. Ἄς συλλογισθῆμεθα λοιπὸν ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐνδέχεται νὰ πτωχούμεθα.

Πρὸ πάντων δὲ ἄς ἐνθουσύμεθα τί μᾶς λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτοῦ πρὸς τοὺς Γαλάτας: «Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε καὶ οὕτως ἐκκληρώσθητε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.»

Η ΓΛΑΥΞ (κουκουδάρι).

Ἡ γλαῦξ ἔχει τὴν κεφαλὴν μεγάλην, ῥάμφος καμπύλον καὶ ὄλον τὸ μήκος αὐτοῦ, καὶ ὀφθαλμοὺς μεγάλους καὶ στρογγύλους, βλέποντας πάντοτε πρὸς τὰ ἔμπρός. Θηρεύει τὴν νύκτα, ἐπειδὴ τὴν ἡμέραν δὲν βλέπει, θαμβωνομένη τῆς ὁράσεως αὐτῆς ὑπὸ τῆς λάμψεως τοῦ φωτός. Οἱ πόδες τῆς, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν δακτύλων, καλύπτονται ἀπὸ μικρὰ πτερά· αἱ πτέρυγες τῆς εἶναι βραχεῖαι καὶ τὰ πτερά τῆς τόσο μαλακά, ὥστε δὲν προξενούσε κανένα ἦχον, ὅτε ἵπταται.

ΣΟΦΩΤΑΤΗ ΝΟΥΘΕΣΙΑ.

Οἱ Σῖναι (οἱ Κινέζοι) ἔχουν πολλὰς παραξένους, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ κατὰ πολλὰ σοφὰς καὶ διδακτικὰς παροιμίας, ἐκ τῶν ὁποίων μία εἶναι καὶ ἡ ἀκόλουθος: «Μὴ κήψης (σκύψης) εἰς κήπον σικύων (ἀγριουρίων) διὰ τὰ δέσσης τὸ πέδιλόν σου, καὶ μὴ σταθῆς ὑποκάτωθεν δαρμασκηνέας διὰ τὰ τακτοποίησιν τὸν ἐπι-τῆς κεφαλῆς σου πῖλον.» Ἡτις σημαίνει ἄν.

κάμης ούτως, ἕως κανείς θά νομίση ὅτι κλέπτει τὰ ἀγγοῦρια τοῦ κήπου, ἢ τὰ δαμάσκηνα. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ παροιμία συμβουλεύει τοῦτο. Πρόσεχε καλῶς διὰ νὰ μὴ δώσης εἰς τινὰ καὶ τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν ὅπως σὲ κατηγορήσῃ.

ΤΟ ΠΑΡΑΒΛΕΠΕΙΝ.

Εἶναι καλλίτερον νὰ παραβλέπη τις ὀλίγον παρὰ νὰ ἐρίζη συχνά. Ἡ συνήθεια τοῦ νὰ διεκδικῶμεν, ὡς κοινῶς λέγομεν, πάντα τὰ (μικρά) δίκαιά μας, εἶναι πολὺ ὀχληρὰ καὶ μᾶς καταβιάζει τῆς ἀληθοῦς μας ἀξίας. Ἡ ζωὴ εἶναι καθ' ὑπερβολὴν βραχεῖα ὅπως ἐξαρκέσῃ εἰς τὰ ἀτελεσιτέλους λογομαχίας, τὰς προερχομένας ἐκ τῆς αὐτοῦ διαθέσεως. Εἶναι λοιπὸν πολὺ καλλίτερον καὶ φρονίμου ἀνδρός ἴδιον νὰ παραβλέπη μᾶλλον τινὰ καὶ ἐκ τῶν πολυτίμων αὐτοῦ δικαίων παρὰ νὰ μαλῶνῃ ἕπως ὑποστηρίξῃ αὐτά, Ἡ ἀληθὴς σοφία εἶναι πρῶτον καθαρὰ ἔπειτα δὲ εἰρηνοποιὸς καὶ γλυκεῖα.

ΕΠΙΘΥΜΕΙΣ ΝΑ ΓΕΙΝῆΣ ΜΕΓΑΣ ΑΝΗΡ;

Ἡ νοθεσία τοῦ περιφήμου Μακεδόνοσ στρατηγὸ Παρμενίωνοσ πρὸς τὸν υἱὸν του ἦτο ἀξία τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρός, καὶ εἶναι ἀξία μέχρι τῆς σήμερον, νὰ γείνη παραδεικτὴ ἀπὸ πάντα φρονίμου καὶ νουνεχῆ εἴτε νέον, εἴτε τέλειον ἀνδρα.

«Υἱέ μου» εἶπεν, «Εἰάν ἐπιθυμῆς νὰ γείνησ μέγας, πρέπει νὰ γείνησ μικρός» τοῦτέστι, πρέπει νὰ γείνησ μικρός ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν σου, ἐάν ἐπιθυμῆς νὰ γείνησ μέγας ἐνώπιον τῶν ἄλλων.»

ΑΛΛΣ.

Ἐπάρχουν εἰς τὴν οἰκουμένην τόποι τινές, ὅπου ἄλας δὲν εὐρέθη ποτέ· καὶ ἐπειδὴ τὸ ἐμπόριον τῶν χωρῶν τούτων εἶναι εἰς ἄκρον περιορισμένον, οἱ κάτοικοι δύνανται μόνον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ χαίρωνται τὴν τρυφὴν ταύτην. Τοῦτο ἀληθεύει ἐξαιρέτως περὶ τοῦ ἐνδοτέρου τῆς Ἀφρικῆς. «Παράξενον ἤθελε φανῆν εἰς Εὐρωπαϊόν,» λέγει ὁ περιηγητὴς Μοῦγγοσ Πάρκιος, «νὰ ἴδῃ παιδάριον κτυπίζον ἄλας, ὡς νὰ ἦτο ζάχαρις. Ἄλλ' ἐγὼ εἶδα τοῦτο πολλάκις· Τόσον δὲ σπανιώτατα ἀπολαύουν τὸ πολύτιμον τοῦτο εἶδος αἱ πτωχότεραι κλάσεις, ὥστε νὰ εἶπῃ τις, ὅτι ἕνας τρώγει ἄλας μὲ τὸ φαγητόν του, εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ νὰ εἶπῃ, ὅτι εἶναι πλούσιος. Αὐτὸς ἐγὼ ἔδασανίσθην ὄχι ὀλίγον διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἀρτύματος τούτου. Ἡ μακροχρόνιος μεταχειρίσις φρικτῆς ζω-

τροφίας διεγείρει τοιαύτην σφοδρὰν ἐρεσιν ἄλατος, ὅποιαν λόγοι ἀδυνατοῦν ἱκανῶς νὰ περιγράψωσι.»

ΤΙ ΧΡΕΩΣΤΟΥΜΕΝ;

Χρεωστούμεν νὰ στοχαζόμεθα, ὅτι ὅσον πλείωτερα ἀπολαμβάνομεν, διὰ τὸσον πλείωτερα ἔχομεν νὰ δώσωμεν λόγον· καὶ ὅσον εὐμεθεῖα ἱκανώτεροι ὁ ἀγαθοποιῶμεν, εἰς τὸσον μεγαλητέρας ποινὰς ὑποβαλόμεθα, ἀμελοῦντες αὐτὰς τὸς εὐκαιρίας.

ΚΑΝΩΝ ΠΡΟΣ ΠΑΝΤΑΣ.

Εἶς τόπος διὰ καθὲν πρᾶγμα, καὶ καθὲν πρᾶγμα εἰς τὸν ἴδιόν του τόπον.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι μέτα εἰς τὴν Ῥώμην καὶ συγχρόνως εἰς τὴν Κῶν Διατριβὴν εἰς Μυρέαν, τὴν Ῥωσσίαν κατοικῶν.

Εἰς τὸ δῶμά σου συχνάζω, εἰς τὸν οἶκόν σου ποτέ.

Εἰς τὸν τράχηλον δεμένον μὲ κρατοῦν οἱ πωληταί.

Ἐγὼ ἄψυχον μὲν εἶμαι καὶ χωρὶς ἀναπνοῆν,

*Ὅμως εἶμαι ἀναγκαῖον εἰς ἑκάστου τὴν ζωὴν.

Καὶ ἡ ἴδιος ὁ Ἔρως ἀφανίζεται ἐνταυτῷ,

*Ἄν τὸ ὑποκείμενον μου δὲν ὑπάρχη ἐν αὐτῷ.

Ζῶ μακρὰν ἀπὸ τὰ δάση, πλὴν μὲ ζῶα κατοικῶ.

Εἰς τὴν γῆν ποτέ δὲν εἶμαι, καὶ μὴ ἀνθρώπουσ συνοικῶ.

*Ὅπου ἡ πτωχὸς ἢ γέρον, ἀδυστάκτως προχωρῶ

*Ἄν δὲ πλούσιος ἢ νέος, παρעὺδὲ ἀναχωρῶ.

Εἰς τὸν κόσμον δὲν μὴ ἐβρίσκεισ, ὅσον καὶ ἂν στοχασθῆς·

Πλὴν ἂν ἦναι φῶς, μὲ βλέπεισ εἰς τὴν μέσην παρעὺδὲ.

Εἰς τοῦ κῶνωποσ τὸ σῶμα ἐβρυχώρως εἰσχωρῶ,

Ἐνῷ τόσον εἶμαι μέγα, ὥστε οὐδ' εἰς τὸ πᾶν χωρῶ.

Τὶ ἀκόμη δὲν μὴ ἐβρίσκεισ; τί ἀκόμη ἀπορεῖσ;

Εἰς τὸ στρώμα, σου νὰ μὴ ἐβρῆσ χωρὶς κόπον ἐμπορεῖσ.

Πῶς εἰς ἑκστασιν τοσαύτην, ἀναγνώστα, σὲ κινῶ;

Εἰς τὴν γλώσσάν σου ἐπάνω αἰωνίως τριγυρνῶ.

I. P. P.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ-ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Εἰπέ μὴν προφητεῖαν ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης προλέγουσαν ποῦ ἔμελλε νὰ γεννηθῇ ὁ Χριστός;

2. Εἰς ποῖαν περίστασιν κατέστρεψε τοὺς εὐφόρους ἀγροὺς ἐνὸς τόπου μίαν στρατείαν, καὶ ἀνθρώπουσ ῥίπτων ἕνα ἄλλον ἐπ' αὐτούσ;

3. Ὁ Βαρέκ καὶ ἡ Δεβόρρα ποῖον συμβάν μέλλοντες νὰ ἐορτάσωσιν ἐψαλὰν θῆνον εὐχαριστήσεωσ;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ φίλοι καὶ ἀνταποκριταί τῶν ἐφημερίδων «Ἀστέρωσ καὶ Παίδων,» ὅτι κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Καλοποθάκη ἢ Διεύθυντοσ ὀλοκλήρου τοῦ ἔργου θέλει ἐνεργεῖσθαι ἐπὶ τοῦ συναδέλφου του κ. Τακίβου Σ. Δοῦαρ, πρὸς αὐτόν δὲ καὶ μετ' αὐτοῦ θέλει γίνεσθαι πᾶσα ἡ ἀλληλογραφία κτλ. κτλ.